

[Karl Olsen.]

at den Parallel, Ministeren drog, med Landmænd, der har Arealer, som bliver benyttet paa anden Maade, Tørvemoser o. s. v., kan drages, fordi det er Arealer, som dog paa den ene eller anden Maade giver Indtægt, medens Brugen af de Arealer, der her er Tale om, fuldstændigt er berøvet disse Mennesker og der derfor er et direkte Tab for dem. Naar Ministeren endelig siger, at der er ydet Erstatning til dem, kan jeg med mit Kendskab til Forholdet gennem de mange Erstatningssager, jeg har fulgt, sige, at der ikke er ydet disse Mennesker Erstatning.

Jeg er klar over, at denne Sag ikke kan afgøres gennem det Spørgsmaal, jeg her har rejst, men Spørgsmaalet har jeg altsaa rejst, og det vil blive nødvendigt for os at vende tilbage til denne Sag.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lynnerup Nielsen har stillet et Spørgsmaal til den højtærede Arbejdsminister. Det lyder saaledes:

Agter Ministeren at forhøje Aldersgrænsen i Lov Nr. 169 af 30. Marts 1946 om Iværksættelse af offentlige Arbejder m. v. og Beskæftigelse af arbejdsløse § 6, Stk. 1, fra 60 til 65 Aar?

Lynnerup Nielsen: Grundlaget for mit Spørgsmaal er, at det i Beskæftigelseslovens § 6, Stk. 1, er bestemt, at der kun kan henvises arbejdsløse Forsørgere i Alderen 18—60 Aar og Ikke-Forsørgere i Alderen 50—60 Aar. Der kan altsaa efter Loven ikke henvises arbejdsløse, der er fyldt 60 Aar. Særlig uretfærdigt virker denne Bestemmelse i Beskæftigelsesloven, efter at Folkeforsikringsloven i Sommeren 1946 er undergaaet den Forandring, at Adgangen til at opnaa Aldersrente udskydes til det fyldte 65de Aar. Det maa derfor føles særlig stærkt af dem, der er imellem 60 og 65 Aar, ikke at være berettiget til at deltage i offentlige Beskæftigelsesarbejder, saa meget mere som arbejdsløse netop i denne Aldersklasse har de største Vanskeligheder ved at opnaa Beskæftigelse i private Erhverv, særlig i de Perioder, da Arbejdsløsheden er stor og omfattende. Som dette Forhold virker nu, vil det meget let føre til, at saadanne ældre Arbejdere, der først een Gang er slaaet ud af Arbejdsløsheden, fortsat vil være arbejdsløse og maa friste Tilværelsen som saadanne, indtil den Dag oprinder, da Vedkommende fylder 65 Aar,

der i Henhold til Forsørgsloven er en Forudsætning for Opnaaelse af Aldersrente. Endelig rammes adskillige ældre imellem 60 og 65 Aar i mange Tilfælde af Arbejdsbestemmelserne i Arbejdsløshedsloven; de har ofte ikke det Omfang af Arbejde, som er en Betingelse for Retten til fortsat at kunne modtage Understøttelse, hvis Retten til at deltage i offentlige Beskæftigelsesarbejder ikke gives indtil det 65de Aar, da de paagældende kan overgaa til Aldersrenten.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen):

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Lynnerup Nielsens Spørgsmaal kan jeg oplyse, at jeg allerede i 1946 som Forretningsfører for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse henvendte mig til Arbejdsministeriet umiddelbart efter, at Adgangen til Aldersrente var udskudt til det 65de Aar, for at opnaa, at arbejdsløse, langvarigt ledige i Alderen 60—65 Aar kunde blive henvist til Beskæftigelsesforanstaltninger. Resultatet af denne Henvendelse blev, at Ministeriet den 13. November 1946 udsendte en Cirkulærskrivelse til samtlige Arbejdsanvisningskontorer om, at Ministeriet i Medfør af den i Beskæftigelseslovens § 6, Stk. 4, givne Bemyndigelse var sindet at dispensere fra Aldersgrænsen i Tilfælde, hvor arbejdsløse i Alderen 60—65 Aar, der ikke oppebærer Aldersrente, søges henvist til Beskæftigelsesforanstaltninger. Der er saaledes for længst draget Omsorg for, at 60—65-aarige kan henvises til Beskæftigelsesforanstaltninger.

At dømme efter Antallet af de Sager, der har været fremme i den forløbne Tid, synes Problemet ikke at have været særlig stort, men jeg har straks efter min Tiltræden som Arbejdsminister taget Sagen op paa ny for at sikre mig, at Sager om Henviisning af 60—65-aarige kan afgøres fra Dag til Dag, og ved et for nylig udsendt Cirkulære til samtlige offentlige Arbejdsanvisningskontorer har jeg i Henhold til § 6, Stk. 4, givet Arbejdsanvisningskontorerne Bemyndigelse til at henvise saadanne ledige Mænd og Kvinder mellem 60 og 65 Aar, naar disse i øvrigt opfylder Lovens Henviisningsbestemmelser, og selvfølgelig under Forudsætning af, at de paagældende ikke oppebærer Aldersrente. Arbejdsministeriet har ligeledes udsendt et Cirkulære til Arbejdsløshedskasserne til Orientering for disses Tilidsmænd; herudover har Ministeriet udbedt sig Indberetning fra Arbejdsanvisningskontorerne efter Udløbet af hvert Kvartal om de skete Henviisninger af denne Gruppe af Medborgere. Naar disse Oplysninger